

ressò mont-roigenc

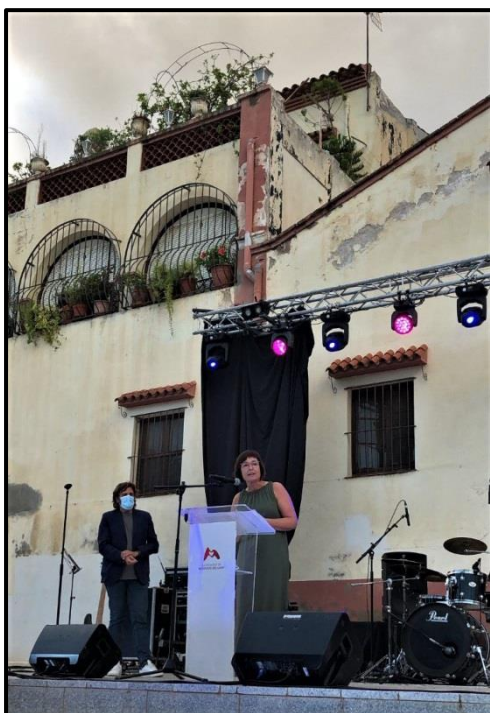
PREGÓ DE LA FESTA MAJOR DE SANT MIQUEL 2021

Irene Aragonès i Gràcia

01-10-2021

Il·lustríssim Sr Alcalde, regidores i regidors de la corporació municipal, família, amics i amigues, estimades veïnes i veïns de Mont-roig del Camp, bon vespre a tothom.

És un veritable plaer i orgull ser aquí amb tots valtros i no tinc més que agraïment per l'oportunitat de participar en el pregó de la nostra Festa Major de Sant Miquel. Vull

començar donant les gràcies al govern municipal per haver-me proposat com a pregonera i oferir-me l'honor d'adreçar-vos aquestes paraules. No m'ho esperava. Una bonica sorpresa, i si soc sincera, la vaig rebre amb certa incredulitat. Estic contenta, molt, i feliç. La generositat és un dels valors que donen direcció i sentit a les nostres vides. Compartir i practicar la generositat, contribueix a la felicitat dels que ens envolten i, alhora, ens fa més feliços a nosaltres mateixos; què hi ha més bonic que fer aquest pregó gràcies a la cordialitat? Per tant, gràcies Fran.

I tot i que se m'ha convidat a ser la pregonera per ser la primera persona del nostre municipi que ha esdevingut diputada al Parlament de Catalunya, jo vull adreçar-me a tots valtros com la Irene, indiferentment del càrrec i de la responsabilitat que ara ocupo, ho faig com a veïna i amiga. Perquè per damunt de tot, soc i

em sento una més de valtros, una mont-roigenca.

Recordo amb gran nostàlgia la meva infantesa i adolescència, a cavall entre el carrer del Calvari, el carrer d'Amunt i el Mas de Marcona. I sent una nena extremament vergonyosa, aferrada sempre a les faldilles de la mare, m'he fet gran arrelada al meu poble que m'estimo amb bogeria i estic convençuda que el meu pare, el Canala, des d'on sigui, deu pensar que li han canviat la filla.

Venim de molt lluny, d'allà i d'aquí, i ens hem mantingut tossuts, obstinats i decidits, com diu la cançó. Hem estat uns privilegiats de poder néixer i créixer en un indret meravellós, fascinant, encantador, extraordinari, pel seu paisatge i per la seva gent. Des del Riudecanyes fins al Llastres, de la Roca fins a Miramar. Un poble entre boscos i conreus, amb olor a garrofa i olivera, on l'aixada sempre és a punt i els marges de pedra seca dibuixen orígens d'afany, de treball i de força. Un paisatge que enamora i ens atrapa. El meu poble que he vist fer-se gran, canviar i mai defallir: Mont-roig del Camp.

Però, jo em pregunto, què seria d'aquest indret incomparable, d'aquesta geografia que enlluerna, d'aquest entorn ric de patrimoni, amb racons únics i sorprenents, sense la seva gent? Quin sentit tindria viure en un lloc tant meravellós si no el poguéssim compartir i gaudir, no el poguéssim defensar, si no el poguéssim viure? Qui hi dona vida? Qui pot fer que ens sentim orgullosos i orgullosos del lloc on vivim? Qui ha de vetllar perquè el nostre poble sigui pròsper, solidari, just i equitatiu? Jo tinc la resposta: La seva gent. Sí, tots naltros.

Molts dels qui ens han precedit ho van fer, han estat altaveus que han fet possible que Mont-roig s'escolti arreu, com el paisatge emocional de Joan Miró, que va traspasar fronteres a nivell universal; el pedagog i polític Agustí Sardà; l'art d'en Jacint Salvadó; en Josep Benavent i el Rafael Roger, soldats del 1714; l'oceanògraf Antoni Ballester; el dirigent obrer Miquel Mestre i l'estimat mestre republicà Antoni Benaiges, on en un poble, petit i perdut, sense electricitat, ni aigua corrent, ni telèfon, ni carretera, va impregnar els seus alumnes amb l'esperança de veure un dia el mar a la Pixerota.

I també dones, injustament invisibilitzades, però que hi han estat, dones que han deixat petjada i han de ser reivindicades: la Maria Moliner, autora del gran diccionari de la llengua espanyola, la pintora Teresa Llàcer, i també, entre moltes d'altres, les estimades Magda Guerrero, qui despertà la passió per la lectura a la canalla, i la Montserrat Llorens, la cartera, i la Montserrat Sedó, de les llanes, exemples de sororitat, generositat i tossuderia de país.

Emmirallem-nos amb totes elles, en el seu llegat humà, en la seva tenacitat i valentia, siguem dignes de la seva vida i dedicació, tinguem present els orígens per mantenir la nostra identitat; elles i ells van fer un Mont-roig més ric i plural, sense tenir-ho gens fàcil, i amb circumstàncies gens favorables, sense les comoditats i les facilitats que avui dia sí que disposem

nosaltres. Lluitem per un Mont-roig com el que volem, fem-ho plegats! Cadascú des del lloc i espai que vulgui, tant se val, tothom hi es imprescindible, necessari i important perquè necessitem omplir-nos d'esperit d'esperança, perquè volem carregar-nos d'energia positiva i aire fresc, necessitem omplir aquest present per viure el futur amb més intensitat, per tal que aquest paisatge de patrimoni es mantingui ple de vida.

Com diu la cançó: "Jo ho faig per tu, i ho faig per mi, i ho faig també per tots aquells que encara han de venir". Mont-roig som tothom, els qui amb la seva càrrega d'història han deixat petjada pública i els qui treballen incansablement des de l'anonimat més humil i absolut.

Són moments difícils, molt difícils, ho sabem, tots tenim una tasca col·lectiva difícil a emprendre i per això és apassionant. Sempre hem demostrat que davant les adversitats

ens en podem sortir, que en els moments complexos, alguns fins i tot incomprendibles, traiem les forces d'on ens pensàvem que no n'hi teníem, i no ens deixem vèncer, superem tots els entrebancs que la vida ens posa al camí, com si ens posés a prova, com si volgués jugar amb la nostra sort guixant paranys als nostres peus, però que superarem, persistent, reinventant-nos, conjurant-nos amb la força col·lectiva de la gent.

Encetem uns dies que han estat molt enyorats, que ens han fet molta falta i que ara, finalment, podrem gaudir de la cultura, de la música i la gresca compartint moments especials de retrobament a les places i carrers, celebrant la nostra Festa Major.

Probablement la festa no serà del tot completa, malgrat haver superat una part important de les restriccions i les limitacions, hem de seguir sent molt prudents i seguir cuidant-nos amb respecte com fins ara.

Aquesta maleïda pandèmia ens ha ensenyat moltes coses i un dels aprenentatges ha estat el de la necessitat de cuidar-nos els uns als altres, i us demano que tinguem cura especialment de la convivència i la diversitat del nostre poble, i això vol dir no permetre ni un acte, ni un gest, ni una paraula, de discriminació, ni de masclisme, ni d'intolerància.

Només em queda desitjar-vos una bona festa major, i agrair a tothom qui la fa possible, especialment a l'esforç i a la implicació de les entitats.

No deixeu de lluitar pels vostres somnis, pels vostres projectes, estimeu tot allò que feu i amb qui ho feu.

Mont-rogenques i mont-rogençs: Visca la Festa Major! Visca Mont-roig del Camp!
I visca Catalunya!

(La Irene Aragonès és la 1a diputada mont-rogenca al Parlament de Catalunya).